

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sdo/12/2014
Identifikačné číslo spisu: 6013200295
Dátum vydania rozhodnutia: 24.06.2014
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Baricová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2014:6013200295.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Z., bytom V., (momentálne s pozastavenou podnikateľskou činnosťou v živnostenskom registri s obchodným menom: Z., TV-SAT služba, s miestom podnikania Školská 18, Nová Baňa, IČO: 10930S45), zastúpeného JUDr. Matúšom Návratom PhD., LL.M., advokátom so sídlom Grosslingova 17, Bratislava, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100301/1/1272374/2012/5002 zo 06. decembra 2012, o podaní žalobcu smerujúcom proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12. februára 2014 sp. zn. 4Sžf/2/2014, jednohlasne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie zastavuje.

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov tohto konania.

Odôvodnenie

Rozsudkom z 12. februára 2014 sp. zn. 4Sžf/2/2014 Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací potvrdil v súlade s § 250ja ods. 3 veta druhá a § 219 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“) č. k. 23S/43/2013-96 zo 16. októbra 2013 a žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

Tento rozsudok napadol žalobca podaním označeným ako „dovolanie“ domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní podania žalobcu a dospel k záveru, že konanie o ňom treba zastaviť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 OSP).

Pre riešenie otázok, ktoré nie sú upravené v piatej časti OSP sa primerane použijú ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona (§ 246c ods. 1 veta práv OSP).

Opravný prostriedok je v konaní podľa piatej časti OSP prípustný len vtedy, ak je to v tejto časti ustanovené (246c ods. 1 veta druhá OSP).

Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky navyše opravný prostriedok nie je prípustný (§ 246c ods. 1 veta tretia OSP).

To znamená, že proti uzneseniam a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v správnom súdnictve zásadne nie je prípustný žiaden riadny ani mimoriadny opravný prostriedok. Nie je prípustné odvolanie, dovolanie, obnova konania ani mimoriadne dovolanie. Iba vo veciach dôchodkového poistenia bolo možné podať dovolanie, avšak len do 30. júna 2007. Od 01. júla 2007 vo veciach správneho súdnictva podporné používanie ustanovení OSP o dovolaní neprichádza do úvahy. Akýkoľvek opravný prostriedok proti rozhodnutiu najvyššieho súdu nie je prípustný, ako to explicitne vyplýva z vety tretej § 246c OSP. Opravným prostriedkom je aj dovolanie, preto proti rozhodnutiu najvyššieho súdu ako súdu odvolacieho neprichádza do úvahy.

To znamená, že vo veciach správneho súdnictva Najvyšší súd Slovenskej republiky nie je súdom dovolacím (§ 246c ods. 1 veta druhá a veta tretia OSP).

Najvyšší súd preto podľa § 104 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP konanie o podaní žalobcu musel zastaviť pre nedostatok právomoci vo veci konať.

Uvedený právny záver rešpektuje aj dnes už konštantnú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej „niet žiadnych právnych pochyb o skutočnosti, že dovolanie je v správnom súdnictve neprípustné“ (k tomu pozri rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 87/09 a sp. zn. IV. ÚS 208/08). Ústavný súd taktiež vylúčil možnosť, že by zastavením dovolacieho konania z dôvodu neprípustnosti dovolania mohlo dôjsť k odmietnutiu spravodlivosti s poukazom na to, že: „v civilnom dovolacom konaní dohliada najvyšší súd prostredníctvom inštitútu dovolania na procesnú čistotu a jednotnosť rozhodovania v súdnych konaniach, ktorých podstatou je v zásade spor o súkromné právo prerokovaný od začiatku na všeobecnom súde, oproti tomu je správne súdnictvo preskúmaním zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, teda orgánov inej ako súdnej sústavy. Už správne súdnictvo je kontrolou inej sústavy, a tak zákonodarca nepovažoval za rozumné a účelné, aby kontrola verejnej správy bola ešte kontrolovaná prostredníctvom inštitútu dovolania. Okrem toho správne súdnictvo nemusí byť zjednocované prostredníctvom dovolania, pretože druhostupňové rozhodovanie najvyššieho súdu v správnom súdnictve už túto funkciu plní. V danej súvislosti nesmie byť mátaže, že správne a civilné súdnictvo sú zhodou historických okolností obsiahnuté v jednom procesnom kódexe“ (k tomu pozri rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 208/08).

O trovách konania najvyšší súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, lebo konanie bolo zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.